

ROZPRÁVKA O VEĽKONOČNOM VAJÍČKU

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi lúkami a siedmimi poliami, bolo jedno gazdovstvo. Na tom gazdovstve žil gazda Matej so svojou žienkou a štyrmi deťmi. Gazdovstvo bolo nevelké, ale za to, každý kúsok políčka bol obrobený a upravený. Gazdiná sa starala o deti, dom, záhradku a kvety. Gazda zas o pole, stroje a zvieratá. No a deti? Tie pri všetkých tých prácach na gazdovstve s radosťou pomáhali, hrali sa a šantili. Najradšej zo všetkého krmili zvieratká. Gazdovský dom a dvor strážil psíček Ťapko, sem-tam, mu pritom pomohol kocúr Murko. Hlavne pri strážení stodoly s obilím, kde nepustil žiadnu myšku. Ďalej na gazdovstve žil koník Pejko, krava Malina, teliatko Hviezdička, prasiatko Kvičko, kohút Pierko a sliepočka Jariabka. No a práve kdesi tu sa začal náš príbeh. Slniečko začalo hriať čoraz viac, na poliach sa roztopil aj posledný sneh, v záhradách vykukli snežienky, prvosenky, narcisy a kde tu, bolo vidieť prvé tulipány. Všetky zvieratká mali veľmi veľa práce. Čistili si svoje príbytky a chystali ich na príchod nových mláďatiek. Aj kohút Pierko vyzametal celý kurín a pomáhal sliepočke Jariabke so stavaním hniezda. Prešlo niekoľko dní a v novom, v novučičkom hniezde bolo sedem utešených vajíčok. Sliepočka Jariabka si sadla na vajíčka a hrdý kohút Pierko sa postavil k nej. Čaká ich ťažká práca. Sliepočka Jariabka bude 21 dní zohrievať vajíčka a kohút Pierko sa musí starať o to, aby Jariabka, z času na čas, zišla z hniezda, nazobala sa zrníčok, napila vodičky, aby mala dosť síl vydržať tak dlho zohrievať vajíčka. Tak si čas na gazdovstve pomaly plynul. Keď tu jeden deň, začalo sa jedno vajíčko nespokojne vrtieť. „Ách, to je nuda! Už tri dni tu ležím, nič nerobím, je mi teplo a hlavne, nič sa nedeje. Mamička sliepočka nás sem -tam poobracia a inak nič. Hrozne sa nudím! Už to mám, keď sa pôjde mamička sliepočka napapať, vyskočím z hniezda a šup! Vyberiem sa do sveta šťastie hľadať!“ A tak sa aj stalo. Keď kohútik Pierko ohlasoval nový deň na farme a bol zaneprázdnený svojím „Kikirikí“, sliepočka Jariabka na krátku chvíľu opustila hniezdo, aby si zobla zopár zrníčok. Práve na to čakalo naše vajíčko. Vyskočilo z hniezda na kurín, z kurína na rebrík, z rebríka na zem a hybáj na vandrovku po dvore. Ako si tak vykračuje, stretne kocúra Murka. „Čo tu robíš vajíčko? Nemalo by si byť v hniezde pri sliepočke?“ opýtal sa Murko. „No vieš Murko, ja idem do sveta. Nechcem byť také obyčajné vajíčko, ja chcem byť výnimočné vajíčko, také aké na dvore ešte nikdy nebolo!“ „Dávaj si pozor vajíčko, si veľmi maličké, nemusela by ťa vidieť krava Malina a teliatko Hviezdička a mohli by ťa kopýtkom pristúpiť“, napomínal vajíčko starostlivý Murko. „Jasnačka, dám si pozor, dovidenia!“ zakričalo vajíčko a už si hopkalo ďalej. „Hav-hav-hav! Čo tu robíš vajíčko, nemalo by si byť v hniezde pri